

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 137/16
Люксембург, 15 декември 2016 г.

Решение по съединени дела C-401/15—C-403/15
Noémie Depesme и др./Ministre de l'Enseignement supérieur et de la
Recherche

В областта на трансграничните социални предимства детето в новообразувано семейство може да се разглежда като дете на съпруга на родителя

В тази област родствената връзка не се определя от правна, а от икономическа гледна точка, в смисъл че детето на съпруга на родителя, който има качеството на работник мигрант, има право на социално предимство, ако този съпруг на родителя фактически допринася за издръжката му

Между юли 2013 г. и юли 2014 г. люксембургското право предвижда, че децата на пограничните работници, наети в Люксембург или упражняващи дейността си в тази страна, могат да подадат молба за финансова помощ за висше образование („стипендия за образование“), при условие по-специално пограничният работник да е работил в Люксембург през непрекъснат период от пет години към момента на подаване на молбата¹.

Г-жа Noémie Depesme, г-н Adrien Kaufmann и г-н Maxime Lefort живеят, всеки от тях, в новообразувано семейство, съставено съответно от тяхната биологична майка и от втория им баща² (като биологичният баща или е разделен с майката или е починал). Всяко от тези три лица подава молба за стипендия в Люксембург за академичната 2013/2014 година, поради това че съответният му втори баща работи там непрекъснато от повече от пет години (като за сметка на това към съответния момент никой от майките не работи в тази страна). Люксембургските органи отказват да уважат тези молби, с мотива че от правна гледна точка г-жа Depesme, г-н Kaufmann и г-н Lefort не са „деца“ на пограничен работник, а само „доведени деца“.

Тримата студенти обжалват решенията на люксембургските органи, а сезираният с делата Cour administrative du Luxembourg (Върховен административен съд Люксембург) по същество иска от Съда да установи дали в областта на социалните предимства понятието „дете“ трябва да включва и доведените и заварените деца. С други думи следва да се определи дали родствената връзка може да се разглежда не от правна, а от икономическа гледна точка.

¹ Въпросът дали това условие за минимален и непрекъснат петгодишен период на трудова заетост, въведено след решение на Съда от 20 юни 2013 г. по дело *Giersch* (C-20/12, вж. прессъобщение № 74/13), е дискриминационно от гледна точка на правото на Съюза, е предмет на разглеждане по дело *Bragança Linares Verruga* и др. (C-238/15), по което Съдът постанови решението си вчера, на 14 декември (вж. прессъобщение № 133/16). Според Съда това условие представлява необоснована дискриминация, тъй като то не изглежда необходимо за постигането на легитимната цел, преследвана от Люксембург (а именно да се насърчи увеличаването на дела на пребиваващите в Люксембург лица, които притежават диплом за висше образование). Следва да се отбележи, че след настъпването на спорните факти люксембургският закон е изменен в това отношение: съгласно Закона от 24 юли 2014 г. е достатъчно пограничният работник да е работил в Люксембург в продължение на пет години в рамките на период от седем години, предшестващ подаването на молбата за стипендия.

² Под втори баща в случая следва да се разбира мъжът, различен от биологичния баща, с когото майката е сключила следващ брак или регистрирано съжителство, равносилно на брак. Също така изразът „доведено дете“ тук трябва да се разбира като детето, чиято биологична майка е сключила следващ брак или регистрирано съжителство, равносилно на брак, с мъж, различен от биологичния баща.

В постановеното днес решение Съдът припомня най-напред, че съгласно регламент на Съюза³ работник, който е гражданин на държава членка, има право във всяка друга държава членка, в която работи, на същите социални и данъчни предимства, както работниците — местни граждани. Освен това той припомня, че в областта на гражданството на Съюза децата са определени от директива на Съюза⁴ като преки наследници, които са на възраст под двадесет и една години или които са лица на издръжка, както и такива, които са **наследници на съпруга/съпругата или партньора**. Съдът констатира, че от развитието на законодателството на Съюза следва, че членовете на семейството, които могат да се ползват от равното третиране, предвидено от регламента, са членовете на семейството, определени от директивата. Няма данни, от които всъщност да се предположи, че законодателят на Съюза е възнамерявал да установи по отношение на членовете на семейството строго разграничение, съгласно което членовете на семейството на гражданин на Съюза по смисъла на директивата не биха били непременно същите лица като членовете на семейството на този гражданин, когато той се разглежда в качеството му на работник в контекста на регламента.

Оттам Съдът стига до извода, че **децата на съпруга(та) или на признатия партньор на пограничен работник, могат да се считат за деца на този пограничен работник, за да могат да се ползват от социално предимство като стипендията за образование**, още повече че друга директива на Съюза⁵, влязла в сила след спорните факти, потвърждава, че понятието „членове на семейството“ се прилага и за членовете на семейството на пограничните работници.

Що се отнася до степента на необходимия принос за издръжката на студента спрямо когото пограничният работник няма правна връзка, Съдът припомня, че **качеството на член на семейството на издръжка произтича от фактическо положение**⁶, като тази съдебна практика трябва да се прилага и за приноса на съпруга(та) по отношение на неговите/нейните доведени/заварени деца. Така **приносът за издръжката на детето може да се установи от обективни обстоятелства** като брак, регистрирано съжителство или също общо жилище, при това **без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за тази издръжка, нито да се изчислява точният му размер**⁷.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 2011 г., стр. 1).

⁴ Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

⁵ Директива 2014/54/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници (ОВ L 128, 2014 г., стр. 8).

⁶ Решение на Съда от 18 юни 1985 г., *Lebon* (C-316/85).

⁷ Следва да се отбележи, че считано от 24 юли 2014 г. Люксембург изменя спорния закон, като предвижда изрично, че децата на погранични работници имат право на стипендии за образование, при условие работникът да продължава да допринася за издръжката на студента. Люксембургският закон обаче все още не определя изрично какво следва да се разбира под „дете“.

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106